

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstthinget. N° 2.

Ottende Sæssion.

3die Møde.

Tirsdagen den 2den Decbr.

(Forts.)

Justitsministeren: Jeg havde i sidste Sæssion den G^{re} at forelægge det ærede Thing en Lov om Straf for Dyrplageri. Jeg udhævede dengang de Grunde, der talte for en saadan Lov, og den Erfaring, jeg senere har bundet, har saa langt fra svækket disse Grunde, at den meget mere giver mig Anledning til atter at forelægge Thinget et Udkast desangående. Der er saaledes fra Egne i Landet, hvor man ellers behandler Dyrene med Omhu og Kjærlighed, indkommet Andragender til Ministeriet, hvoraf sees, at den Forseelse, Loven omhandler, ogsaa der finder Sted. Jeg mener navnlig Sjælland. Fra flere Egne der har jeg havt Leilighed til at erfare, at en Lov som den omhandlede vilde være meget ønskelig. Jeg maatte maaskee endnu henlede Opmærksomheden paa, at jeg ganske har givet Loven den Affattelse, der blev vedtaget i Landstthinget i sidste Sæssion, og jeg anseer det derfor for unødvendigt at give yderligere Motiver.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt. Jeg skal derefter give den ærede Minister Ordet til at forelægge Udkast til Lov om Forandringer i Forligelsesvæsenet.

Justitsministeren: Dette Lovudkast er foranlediget ved et privat Lovforslag, der i næstsidste Sæssion blev indbragt i Folkethinget,

hvor det blev vedtaget i en Skikkelse, der er noget afvigende fra den, dette Udkast har, og gik over til Landstthinget. Sagen blev ikke endeligt behandlet her; men Thinget fandt Anledning til at indstille til Ministeriet, om der ikke maatte være Anledning til at bevirke en Reform i hele Forligesvæsenet. Efterat Rigsdagen var hævet, lod jeg strax Sagen sætte i Bevægelse og Oplysninger indhente fra forskellige Autoriteter om, hvorvidt en saadan Reform var ønskelig eller tilraadelig eller nødvendig. Den almindelige Mening har været, at der vel kunde være Anledning til at foretage de Forandringer i Forligesvæsenet, hvorpaa det i Folkethinget indbragte private Forslag gik ud, medens man derimod har troet, at der ikke var Anledning til en fuldstændig Reform af Forligesvæsenet. Da den almindelige Stemning hos de forskellige Autoriteter, der være hørte, havde udtalt sig paa denne Maade, og da Generalprocureuren, hvis Bestænkning Ministeriet ogsaa indhentede, yttrede sig i den samme Retning, har Ministeriet troet at burde indskrænke sig til at foreslaae de samme Forandringer som de, der være gjorde til Gjenstand for det private Forslag. Disse Bestemmelser ere vel ikke ganske nøie fulgte, men i det Væsentlige stemmer dette Udkast dog dermed; kun har Ministeriet troet at burde optage en Bestemmelse i Lovudkastet, som ikke fandtes i det tidligere, den Bestemmelse nemlig, som gaaer ud paa, at der i Sager om Afstægt skal forsøges Mægling af den ifølge Lyndelov af 10de Mai 1854 valgte Forligscommission, idet Ministeriet har troet, at de samme Grunde, der talte for at henlægge Sager om Tvist mellem Lyende og Huusbond til disse Sogne-